

จันทร์หอม

ชื่อเรียกพื้นเมือง : จันทร์ จันทร์ชมด (ประจวบคีรีขันธ์),
จันทร์ขาว จันทร์พม่า จันทร์หอม (ภาคกลาง)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Mansoniagagei* J.R.Drumm. ex Prain

ชื่อวงศ์ : STERCULIACEAE

ลักษณะทั่วไป

ลำต้น มีลักษณะตรง เปลือกสีเทาอมขาว หรือเทาอมน้ำตาล แตกเป็นร่อง เปลือกชั้นในเมื่อฉีกใหม่ ๆ จะมีสี
ขาว ทั้งไว้แห้งจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล กิ่งอ่อนมีขนประปราย

ใบ เป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ แผ่นใบรูปรี แกมรูปขอบขนานหรือแกมรูปไข่กลับ กว้าง 3-6 เซนติเมตร
ยาว 8-14 เซนติเมตร ปลายใบแหลมโคนใบเว้า เบี้ยวเล็กน้อย ขอบใบเป็นคลื่นห่างๆ

ดอก เป็นดอกเล็กๆ มีสีขาวออกรวมกันเป็นช่อ สั้นๆ ตามปลายกิ่งและตามง่ามใบ ออกดอกประมาณเดือน
สิงหาคม - ตุลาคม ของทุกปี

ผล ผลรูปกระสวย กว้าง 0.5-0.7 เซนติเมตร ยาว 1-1.5 เซนติเมตร มีปีกรูปทรงสามเหลี่ยม

เมล็ด มีเปลือกบางๆ หุ้มภายในผล ผลหนึ่งมี 1 เมล็ด จำนวนเมล็ดประมาณ 3,565 เมล็ด/กิโลกรัม หรือ
น้ำหนักของเมล็ดจำนวน 1,000 เมล็ด เท่ากับ 280.05 กรัม ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บเมล็ดประมาณเดือน
มกราคม

การปลูก

ปลูกได้ในสภาพดินแทบทุกชนิด แสงแดดจัด แต่โดยธรรมชาติชอบขึ้นตามดินแถบเขาหินปูน ขึ้นในป่าดิบ
แล้ง ชอบขึ้นทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคตะวันตกเฉียงใต้ที่สูงจากระดับน้ำทะเล 200 - 400 เมตร

ประโยชน์

1. **เนื้อไม้** ใช้ทำหีบใส่เสื้อผ้า เครื่องกลึงและแกะสลัก หวี ฐูป รวมถึงการนำมาใช้ในพระราชพิธีถวายพระเพลิง
พระบรมศพเจ้านายชั้นสูง และทำดอกไม้จันทร์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ส่วนซี่เลื่อยใช้ทำธูปหอม

2. **ใบ** สามารถนำมาพอกสีเพื่อทำดอกไม้จันทร์ ใช้ประโยชน์เชิงสัญลักษณ์จากที่มาของไม้จันทร์หอม

3. **กิ่งก้าน** สามารถนำมาตกแต่งเป็นส่วนประกอบของดอกไม้จันทร์ โดยใช้การเหลาเป็นเกลียวหรืออื่นๆ ตาม
เทคโนโลยีที่มี

แหล่งข้อมูล : <https://www.hrdi.or.th/Articles/Detail/46>

